

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 184.

כה 7236/1
Leyyare

ספר

Coen

1114798

דרך השכל

דבריו כמושפט יכלכל . מכל אבקת דוכל . אוכל אשר יאכל
צדיק לשובע נפשו . בא יבא אל מקדשו . זו בית תלמוד
אל העולם כמו עמוד . מקדש ה' כוננו . ובאו ורננו
בני חברת עץ היום . רעים כצבאים . לעשות רצון קונם
ומכבדים את ה' בהונם . חדש סוף הקימו . דגל התורה תפישו

שנת שורן לו שיר חדש . הוקם המקדש

פה ק"י וירונה קריה נאמנה .
אנא ה' הושיעה נא . אנא ה' הצליחה נא .

בדפוס הנביר והנעלה כמ"ר מאיר דא וארא י"א

פה העיר ויניציאה הכירה . גרפס להוצאת בני
חברת עץ היום י"א .

*Nella Stamp' Vendramina
Con Licenza De Superiori*

Aronne Coen

*Alexandria
Coen*

[Faint, illegible title or header text]

[Several lines of very faint, illegible text, possibly a list or a short paragraph]

[A larger block of very faint, illegible text, possibly a main body of a letter or report]

[Another block of very faint, illegible text, continuing the main body]

[Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a signature or footer]

יְסוּדֵי הָעוֹלָם וְעִמּוּדֵי הַבְּנִיין אֲשֶׁר הִבִּית נִכּוֹן עֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ הַנְּבוֹרִים

אֲשֶׁר מְעוֹלֵם הַתּוֹרָה וְהַמְנוּחָה עַד הַאֲהִים
 יבֹא דְבַר שְׂכִיחָם עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוֹנוֹת • עֵינֵי ה' אֵל נְדִיקִים מִקְבֵּלָה וְאֵילֶךְ
 מִתּוֹפְסֵי הַתּוֹרָה שׁוֹמְרֵי בְרִיתוֹ וְעִדּוּתוֹ • לִיִּשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם • נְדִיק וְטוֹב לֹא אֲשֶׁר
 ל'ו' יַעֲדָה יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ • כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֵל מִשְׁכַּן ה' • הַמְקוֹדֵשׁ מִחֲבִירוֹ
 קוֹדֵם אֶת חֲבִירוֹ לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ קוֹל ה' חוֹנֵכַ לְהַבּוֹת אֵס • זָכַר מִסְדּוֹ
 וְאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁית נְאֻי מֵאֲמֵר הוּא • אֲמִירָה נְעִימָה רוּחַ ה' נּוֹסֶסָה בּוֹ
 תּוֹרָה נּוֹה לְנוֹ מִשֶׁה מוֹרֶשֶׁה • וִירָא רֵאשִׁית לּוֹ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ • אֲזִנּוֹ קְטוֹבוֹת
 אֵל הַמְקִים וְאֵל הַתּוֹרוֹת זֶה יוֹרֵשׁ עַנְדֵּי הַכָּל מוֹדִים בְּעֲלֵזָת יוֹם שְׁנֵיתָנָה בּוֹ תּוֹרָה
 כִּי יוֹרֵשׁ שׁוֹיֵא רִחֲמָנָא חֲכָה יִתִּירָה נּוֹדַעַת לּוֹ שְׁנֵיתָן לּוֹ כְּלֵי חֲמָדָה • זֶר זֶה־בְּ סִבִּיב
 תַּמִּיד יִחַנְרִיה כַּתַּר תּוֹרָה מוֹנֵחַ וְעוֹמֵד עֲרוּכָה בְּכָל זְמַמְרָה לְעוֹלָם עוֹמֵדֵת לּוֹ
 וּלְזֶרְעוֹ לְדוֹרוֹתָם בְּנֵי וּבְנֵי בְנֵי אֲתוֹ • וְאַחֲרָיו בְּפִיהֶם יִרְנּוּ סֵלָה לְשִׁמּוֹר אֶת דֶּרֶךְ
עֵץ הַחַיִּים זֶה תּוֹרָה מִשְׁמִיָּא מֵיֵהֵב יֵהֵבוּ אֵילָנָא דְחַיִּי דְסָבִיק חַיִּי לְכָל בְּרִיה •
 לְהִיּוֹת עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה יוֹמָא דְקָא נְרִים כְּמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת כָּל קַבֵּל אֶפְ"א אֶף
 בִּינָה כָּל הַקּוֹדֵם זֶכֶה נְעִשִׁית לּוֹ סֵס חַיִּים יִחְזִיק בְּמַעֲוּוֹ לְאַמֵּר נְעִשִׁה וְנִשְׁמַע
 פְּתַנֵּם הַמֶּלֶךְ תּוֹרָה הִיא וּלְלַמּוֹד אֲנוּ נְרִיבִים מִפִּי עֲלִיּוֹן כְּכָל אֲשֶׁר יִנּוּ • נְבוֹרֵי
 כַּח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ כַּח נְבִרָא וְיֵהֵי נָא פִי טְנִים בְּרוּחוֹ לִיטוֹל בְּרֵאשִׁי כְּבַמְחֻזָּק מְרוּבָה
 מֵדַת תְּכַלּוּמֵי כָּפַל אֲשֶׁר פְּרִי יִתֵּן בְּעַמּוֹ וְהַקֶּרֶן קִיַּמַּת חֲכַת הַקֶּדֶם מִכְשִׁירָתוֹ קְדוּשָׁה
 דְּאֲשׁוּנָה קְדֻשָׁה לְשַׁעֲתָה וְקֻדְשָׁה לְעַמִּיד לְבָא • בְּסִינֵי נֶאֱשַׁר וְנִכְתַּב בְּמִקּוּמוֹ :
 מַמְלַכַת כְּהִנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ מִהַ קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קִיַּים אֶף הוּא קִיַּים וְעוֹמֵד גְּדוּלָה
 הַהִבְטָחָה אִין שְׂכַחָה לְזַמִּים זֵית רַעֲנַן יִפְהַ פְּרִי תוֹמֵר • וְהִיא שְׁעֵמְדָה לְאַכּוֹתֵינוּ
 וּלְנוֹ אֲמִירָה לְנִבּוּהָ כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ פִּי נְדִיק יִהְיֶה חֲכָמָה רוּחַ אֱהִין קְדִישִׁין
 בִּיה • דּוֹר דּוֹר וְדוֹרֵטוֹ • דּוֹר דּוֹר וְחֲמִיּוֹ הַפּוֹחַת לֹא יִפְחוֹת כֹּאֲשֶׁר דְּבַר ה' בִּיד
 מִשֶׁה ל'ו' לֹא פָּחוֹת עֲלֵמָא מֵהִנְהוּ נְדִיקֵי כִּי חֻזַּק בְּרִיתֵי שְׁעָרֵי תַבֵּל מְכַל אֲשֶׁר נִשְׁמַת
רוּחַ הַיּוֹם :

עֵץ הַדַּעַת טוֹב אִין טוֹב אֵל תּוֹרָה דְּטַבָּא לִיה עֲבָדֵי לִיה בְּמִנִּילַת סֵפֶר כְּתוּב
 טוֹבָה כְּפֹלָה וּמְכּוֹפֶלֶת נְעִשִׁת תּוֹרַת כְּשִׁי תּוֹרוֹת בְּכַתֵּב וְכַעַל פִּה שְׁנֵיהֶם
 כֹּאֲחֵד טוֹבִים לְדַעַת מַה יַעֲשֶׂה לּוֹ מִסְפָּטוֹ וּמַעֲשָׂהוּ זֹאת תּוֹרַת הָאֲדָם • מוֹדַעָא רַבָּא
 לְאַזְרִיַּיתָ לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאֲדָם דַּעַת בִּינָה זֶה־סֵבֵל מִמְנָה יִתֵּד מִמְנָה פִּנָּה כָּל פּוֹנוֹת
 סָהֵא פּוֹנָה לְנֵד יִתִּין לְמִיַּמִּינֵיהֶם כִּה לְשִׁמּוֹעַ בְּלִמּוֹדִים הַלְכָתָא בְּטַעֲמָא בְּמַדָּה
 שְׂאֵלֵם מוֹדֵד מִדּוֹת חֲמוּדוֹת וְדַעוֹת נִכְבְּדוֹת וְרַמּוֹת כָּל דֶּרֶךְ אִיִּס יִסֵּר וְתַנָּא חַן
 וְכָל טוֹב יִשְׂרָאֵל דְּרַבִּי ה' נִיתֵי סֵפֶר תּוֹרָה וְנִחְזִי כָּל הַכְּתוּב לְהַיִּים :

הקדמה

עץ הד"ר עזרו שזה בארבעה דרכים בודקים זה בודק עד מקום שידו מגעת
 וזה בודק עד מקום שידו מגעת ארבעה נכנסו לפרד"ס אין מקרא יונא
 מדי פטוטו פטט העני את ידו (אין עני לא דעת) רמז רמז לה היבא רמז
 לחכימיה ברמז • דורטי ה' לא יחסרו כל טוב דרטי לה לשבח דורטי רשות
 רטום בכח חמת • סוד ה' ליריאו הביאו לה בחכמי את לנועים חכמה מטס
 יפרד והיה לארבעה ראשים כולו אתנהו בה כל דואהס יכירוס או ואו דברי
 אהים היום :

עץ עושה פרי אשר זרעו בו למיניהו מטע ה' להתפאר זאת התורה אשר כס מטה
 סמא דכלא ביה • ובלעדה לא ירים אים את ידו ואת רגלו לרגל המלכה
 מלכת ה' דקא רמיה עליה ולא ידע איזה דרך יטכון אור הננוז מקרא מוטט
 והלכות מרובות זו תורה שבעל פה על פיה ילאו ועל פיה יבואו דקדוקי תורה
 ודקדוקי סופרים טנו חכמים בלסון המטנה לדברים שלא ניתנו להכתב מפי
 הנבזרה שמענוס • תורה קנין אחד נקנית במסירה אים מפי אים • זה בודר לו
 אחד המיוחד בדורו • על פי הדבר אשר יניד לא יסור ממנו יפתח בדורו כשמוא
 בדורו מפיו אנו היום :

עץ יד כי יראה כי אולת יד אנהה טובת קול' וטוברו עמו טובר הרזים עת זרה
 היא ליעקב הורק מכלי אכלי ובגולה הלך בגולה אחר גולה • ויתהלכו מנוי
 א גוי וממלכה א עם אחר וכאן פסיק טעמא מאי דאמור רבנן אין מוסרין סדר
 תורה לא להנזן לה ולא ניתן להכתב אכתוב לו רבז תורת רב"י אתקרי יס אים
 למסורת הרי זו טעת הקוצר קוצר המטיג ועומק המוטג מקוצר רוח ומטבגדה קסה
 וחייטיגן למיעוטא דשכיחא נתמעטו הלכות וסכחה מנויה • וכפרון הדבר פרוץ
 מדובה על ה' אולת חסו רבנן ועבדי תקנתא תקון גדול הכל לפי המקום ולפי הזמן
 עת לעשות לה' הפרו תורתך • תכתב זאת לדור אחרון עד אשר לא תחטף השמש
 שמש גדקה וחטכו הרואות זרחה שמשו נשיא ראש מסך נוסא מסך הזרע זרעא
 דמעלי רב"י דאתי מבית דוד זרע קודם כתר המלכות הולמתו • נשיא אהים
 הוא בתוכו במכתר לסונו לטון סל והורית למדנו ארחות חיים יהודה יעלה
 ואת קדושים נמכה קדוש הוא לאהיו הכל עשה יפה בעתו בעט"ו יורה ללמד לבני
 יהודה קט"ט דברי אמת כל שחביריו נמנו ונמרו הלכתא נמירי לה חכמי דורופ
 ברוך שבחר בהם ובמשנתם ועמחהו רבנן סברי רבנן לחיים :

עץ נשא פרוץ ימן בעט"ו ועלהו לא יבול אטילו שיתנו כריבא תלמוד חלק
 מחכמתו

מחכמתו ליריאתו הכל מודים דבר רבנו יש ברירה ה'ן סדר למשנה ש"ט הנה
 שכ"ה ופירם דבר דבור על אופניו הכל בכתב מיד ה' עליו השכיל • היתה עליו
 יד ה' רוח ה' דבר בו ומלתו על לשונו חכם עדיף מנביא על כן עמד סעמו בו
 טעם לשבח וריחו לא נמר • ועתה מלכים השכילו מאן מלכי רבנן לפי רוב השנים
 לא הוו ידעי רבנן מאי קאמר והיה בעיניהם כספר התפוס עד אשר קמו החרש
 והמסגר א"ף אופנו מסובלים בתורה ואהנו לן רבנן סבוראי כל דפריט מרובה
 קא פריט הא למנמר הא לאגמורי **גמרא** גמור מילתא דעבדא לנלווי פרוסי
 קא מפרטי למלתייהו • וכל זה איננו טוה כי שרו חימיא למהוי בספריא הולכים
 ודלים מרוב הטלטולים והיא כמילתא טמירתא עמיקתא ומסרתא וכפטיט יפונץ
 סלע • סלע המחלוקות איכא דאמרי הכי אמר רב ואיכא דאמרי הכי ערוב
 פרטיות כתוב כאן ומאן מוכח זו מעלה ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים ליטב
 על מדין תלמוד גדול לבא לידי מעשה • ולא כל מוחא סכיל • ולא אריק למעבד
 עובדא על פי שקלא וטריא אח לא ליודעי בינה אנשים חכמים ונבונים אשר לבס
 כפתחו של אולם פתוח לרוחא בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה מי לנו גדול
ממש"ה רבן של כל הפוסקים הגמר הגדול **הרמב"ם** אל בפתח הסער יבא
 זיהוי דבריו על עומק השגת התלמוד בשל"ת מילי עבדי רבנן דמשנ"ו במסכתא
 זאן הן • דעת רחבה • נפש חכמה • וזמן ארוך • להבין דברי חכמים וחדותם
 חלקם בהיים ;

ע"ז יבס נדמו עמי מבלי הדעת טובה לפרנן של ראשונים ואנן יתמי דיתמי
 ולית דמשנח בעינא פקיתא לפקח על עסקי קלה וחמורה יבס המעין מעת
 הורד המשכן תלמידים שלא שמשו כל רבנן ולפום ריהטא שבסמא כיון דעל על
 ופתוח עשאו סתום סתימת הגולל גולל ספר מבלי הבין מכל הקורות אותם כרות
 רבות ורעות ולבס כל עמם חכמה אין כאן והורד לארץ כבודן חסורי מחסרה
 חסרון לא יוכל להמנות עם אנשי מדות ודעות קצר המנע לא זו בלבד לידע
 להודיע דברי התלמוד כי לא ידעו ולא יבינו ואף גם זאת מאי דבפירושא אימת
 מימר קדישין פרוסי קא מפרטי למילתיה לא יבינו ארחות דרכם • וילכו בלא
 כח מדור לדור זיל הכא קא מדחי לה וזיל הכא קא מדחי לה • תורה מונחת בקרן
 זזית אין דורס ואין תבסק מקיים הזויות להדדי אביי ורבא ודכוותיהו כולכו
 מנאי וכולכו אמוראי • ה'ן לך דבר שנדחית תלמוד תורה כי עובו מקור
 מים היים ;

ע"ז למאכל אוכלא דאפר"ת בן פורת עלי עין הכא מן המקור מקור מים חיים
 לתור

הקדמה

למור להם מנוחה כי טוב תורה ההומה ניתנה לעשות לה סמוכות חזקות
 כדאי מונק • כי לא באו עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה זאת כחלת עבדי ה'
 ונדקתם שאין לה הפסק וקלכה • ומדת קונס ים בם אינהו איכפי דמעלי מעלה
 עשו בקדש לאורך ימים עד כי יבא שילה ולו יקרת עמים • המה דראו מעטי ה'
 באשר הראה בן עשו זו מצוה לדורות כדי שלא תשכח תורה מישראל ונסבה ורחבה
 למעלה למעלה יגדיל תורה ויאדיר • ה' בם סיני בקדש פתח במשכן וסיים
 במקדש זו בית עולמים • וביני ביני פעמים בא בארובה פעמים בא בקנרה •
 פעם בחוף פעם ברחובות • מדבר • שילה • נוב • ונבעון • למקומותם במוטבותם
 בשנוי החזר לבריתו מכותלי ביתו ניכר כל שהוא עיקר אשר מנח מקום לה'
 הקבוע ועומד לעד לעולם חוק עולם לא יעברנהו קדושת ירושלים אין אחריה
 היתר בטוב ה' בארץ היום :

עין אחד בלב אחד אחדים כי ל' ויבנו א פטולות ה' וא מעטי ידיו גדולים
 מעטי נדיקים המדמים נורה ליוצרה הוא היוצר הוא הבורא הבנים בניו
 עושים רצונו של מקום עושים מעשה בנים המה הבונים בית נאמן מעשה
 ד' אמן בית מושב על מנת להתישב לא כדורות הראשונים אשר היה מתהלך
 המלמד תורה בבית מדרשו של גס ועב' עובר וכפ' זו היא שיבה מכל הנבו
 הרפתקי דעדו תולדות הזמן בקדבן עולה ויורד חסרון דמים ומתן ארבע בארבעה
 מקומות זרחה רוח הקדש וקדשתו לפתוח ראסון תלמודו של ר' מאיר לארץ ולדרים
 מאור עינים יטמח לב הם נתעסקו באורו של עולם זו הסגד הראסון סנפתח
 בגדולים • תלמוד תורה ממעלות בני אבות זקוק כאן נמנח וכאן היה אם עוד
 רבות בשנים ואחריו יאיר נתיב הסגד שני בית ועד לחכמים זה זכרו לדור דור כי
 גדול **מרדכי** בבית המלך מלכו כל עולם אריא דבי שלאה • נבר באחו פריכין
 ליה ולנמריה נפישי רבנן דבי רב תלמודיו מעשה ידיו כולהו בני סמיכי • והשלישי
 חבלו נפל בנתימים חבל נביאים והיה ס' ראשו בתוכו ספה עייל דעת ספתיו לו
 יד וסס נמרח נמיר לה וחביריו נמנו עמו בדבר הלכה **מנשה** מנונח לטס
 זלפתפירת ולתהלה • אחד היה **אברהם** ויירט את האר' אלה תולדות **יצחק**
 אסיא סמיה ואסיא קרו ליה גם הוא נתעסק באורו של עולם אחר הממעית כולהי
 שני דמר הוו תלתא • רבוע היה כפול אב ובנו טראו את החדש בזמנו ורב שני
 איש שני טובא לו **בתנ"ו** אהים תלמודיו של **אהרן** שני מלכים משתמשים
 בבתר אחד או באו חסל צבור וממעות צבור • כב' יחיד סמיה כב' כובס את
 צנרו והוכנה ליה בקסיכה מוסכהו לבית המדרש זו מדרש דרס יחיד דאמו רבים
 מניה **כרבים** דמי ליה מזה ומזה הם כמובים על ספרו הקק' עולם היום :

עץ הסדה שדה בית הפלחין בית הסלהין סוף ויבנע ויהי חרדת אלהים על האנשים תמותי לרך ההולכים בתורת ה' חרדה מסלקת את הדמים אם חסר אחת מן המתנות מתן דמים ולמה תגרע כח התורה אפילו רנע כמתריה כל שהיה אסור ואין ריקות כמלא ולא יראו פני התלמוד תורה ריקס מדאנה מדבר טיחור הדבר לקלקולו קמו אנשי סגולה בקימה שיש בה הדור ועשו כנסיה לכס שמים אנשי כנסת הגדולה שהחזירו העטרה ליוסנה ביום **אבוא** א מקדשי אל חבינה לאחריתם לחדש **סיון** חדש שניתנה בו תורה שנת והיה **אמונת** צדק חסן ישועות חכמה ודעת יראת ה' היא אוזרו לפ'ק אמנה היו דבריהם חכמים מקסיבים כלם אהובים כלם ברורים לעשות רגון קונס וחפץ גורם נדב לבס אותם לכא בכסא תליא ונתנו לכסף מונח בפרוע פרעות פעם אחת בטבוע מנוה לחמני טבועי טבועות חוקות עד מלאה הימים הכל מודים בקרן קרנא ללא מכליא • לכתוב בית לטס ה' מילתא דאמיתא מדרשא חביבה להו חביבין בניס א מקרי בניס לא בונים בלו ימיהם **בטוב** ושנותיהם בנעימים לא שני פרעון כל פרוטה ופרוטה מנטרפת לחשבון גדול והיגיעו הימים אשר ה'ז בהם חפץ והקדוש ברוך הוא ממלא שנותיהם של נדיקים מיום ליום ומחדש לחדש וברכו על המונח בו ביום דתנו בבחירתא דקאלא קדישא בעשור לחדש סיון הוא העש בעגמו שנתנו א לבס לחוק ידים רפות וכרכים כושלות אמנו הננו ברכי דרבנן דכל'ר • וברכו על המונח ה'ז המנוה נקדחת על טס הנומרה זו ברכת הפירות שנטמכה בהם הארץ ארננו פתן יבולה דאה נמתי לפניך היום את **החיים** :

עץ וית אנורי ששמו אנור בתוכו זך כתיב למאור כל המיחלים לה' במחיתן של נדיקים חזקו ויאחז לבבכם כל המיחלים לה' בתחלת ממוטכה מחלת לב **ועץ חיים** תאזה באה מקרא נדרט לפניו ולאחריו מסיפיה לריטיה ומדיטיה לסיפיה וכמה יגיעות ינעו וכמה טרחות טרחו להגויא כלי למעשהו בנופס בהונס וברוחם כאן מאהבה כאן מיראה • ראשית חכמה יראת ה' אשריהם זורעי על כל מים אינ מים לא תורה ברוב הימים ימלאנו • נמרינו מניחה מחיפוט הנבאין מחזירין תדיר בכל יום ונפרעים מן האדם מדעתו דעת הכללים בעלי מלות נחא ליה לאיניס למעבד מנוה בתמונה עד אשר באו לתבין מנה מנה • מנין שלס מן העליה בעליה דכי רכוו בית רבנן ומלמידהון וכן האסיף מעור ונוסף עוד אעיקרא קאי זו **עץ החיים** קמוך הנן ארובה מארץ מדה ימים רבים אלו ימים של טע'ר זה הסער לה' הוק'ר הסער מאטר יקר בעיניו אור יקרות אור נערב ויהי ימים רבים ודבר ה' היה מחסבה טובה הקב'ה מרפה למעשה בהנחל עליון לבני **חברת עץ חיים** אחות עולם היא להם נמח הדבר בכי טוב טוב

הקדמה

טבא הוא וטבא ליהוי סייעתא דסמיא קא חוינא הכא אשר ידו תכון עמהם
 וזרועו יאחזם האי טמא בן תטיב לכנרוז חסירי **התקוה** לפ'ק בו ביום כמנו
 וגמרו האי יומא דקא גרים זה וזה גורם אסור' בטר מעיקרא אזלינן ובטר סיפא
 אזלינן אתם הדבקים בה' אהיכם **היום** :

עין אר'ט ואזוב שפל וקטן כמוני היום פותח בדברים ודורטן לשבח להורות
 דונמא לדורות הבאים מהם יראו זכן יעשו נזרקה מפי חבורא קדישא
 דסדרא סדר למקרא העדה ולמנ'ע את המחנות מדרגה ומדרגה ככתבה עדר
 עדר לבדו למד אמרינן מטובה ביאה זו מכל הביאות לבא א' הקדש פנימה פנים
 למקרא פנים למטבה פנים לתלמוד החוט החסולט לא במהרה ינמק מנהג ותיקון
 ואנשי מעשה הטס והמעלה מעלין בקדש ראה זה חדש הוא אשר לא היה לעולמים
 סוף מעשה תחלת המחשבה מועלת לדברי תורה כל כי האי זוגא דרחמי רבנן
 אוהבי התורה ולומדיה איט את אחיו יעזורו טהיה להם ישיבה אחת בעולם
 כתעסקו ביטובו טל מולט ביטוב הדעת והיו למקרא העדה עדה קדושה לתור
 להם מנוחה לקובעו חובה קא אתו זו משלהם ואתם עמם מטיבה בלקוחות לכנות
 בית תלמוד ומטבו גברי לגברי הננו הרמונים מלאים מכות כרמון וינא **יצחק**
 לטוח איז טיחה לא מפלה קול המתפלל על חבירו זוכה ומוכה לאחרים עמו. הן
 משניחין בבת קול יעקב בבתי מדרשות וטב **הכהן** ובא **הכהן** משתדל בכל
 עון קול קורא בואו אחי בואו רעי רעים אהובים והרים העטרה בטר תורה •
ויצחק בא מבוא באר לחי רואי וחי בהם אמרה תורה בראש הומיות יקרא קרא
 הנבר כמ'ר **יצחק בר יעקב הכהן** בקטנו לו חבר ומנאנו אחד מנין
 לכל החברים ינוסף ידו הד בית גיון שערים המזוינים בהלכה וה'ן אחד סומך
 לכל החברים חובר חבר חדרות'א כלפי שמיא כל אה חברו היו לאחדים **נפתלי**
 שבע רגון פלא ברכת ה' היקר והנעלה כמ'ר **נפתלי רבא** שניהם כאחד
 טובים קדשו טו'ס שומא בעינא עין הכדולח והו'פילאו את האבן הראשונה בית ועד
 לחכמים כל דבר שבמנין בהקהיל את הקהל נאמרה פרט'ה זו בהקהל פרוט
 מאהבה אהבת הדיע עושה ומעשה מעשה רב ואחריהם בפייהם ירגו זה יבתוב ידן
 לה' בחבר עיר ול'ו ישיבו ארמות **היום** :

עין פרי עושה פרי גדיק עץ חיים היא למחויקים בה חמטה דברות הראשונות
 אסוקי מסקינן בשמייהו מעטיהם טל גדיקים נפישו אחי ומרחמי נפנו
 עדיהן ויכדקו פועלי אמת שפעולתם אמת באמתה של תורה והיה אם מעיני העדה
 איז והיה לא לשון טמחה הללו סופרים ומשנים ששנו בלשון קחשנה בהגים
 וריוס

דיושר חילם לאוריותא ברוח קרי בחיל וחילים יצבר איהו גבור הכובש את יצרו
ומחה על קדקדו מחאה בפני שלטה נפש רוח נשמה עליונים למעלה והוא ירד
מטה מטה להיות זריו ונשכר שכר אדם נהיה נכו במקום שאין היד שולטת בו כי
זוא דרשמנא בנרור החיים :

עץ פרי וכל הדאים כל רו לא אנס להו נברי בעו חיי באורח נתיבות משפט בלא
אמרו מקדימין ולא מאחרין לעשר פניהם ולהודועי נפטיהו נפש היפה
מעטיהם ומחשבותיהם כללי ופרטי דרטינן ברוך בכלל וברוך בפרט מקיש הויה
ליציאה לבן של ראשונים כפתחו על אולם לתת נפשם בשאלתא שאלה בבעלים
בשעת מתן דמ'ם דמ'הם בס כל מקום שנאמר דמיהם בס אינו לא סקילה לסלק
את לב האבן להמטיכו לבית המדרש אם אבן הוא נמוח נמחת אבן הטועים אהני
פרטא להורות תשובה ליחיד איש ואיש מבני החברה הקדושה מקיש ראשונים
לאחרונים כל אחד ואחד שם נפשו בכפו כף אית עולה נותני לחמה ומימיה מים
סהן להם נוף דבש כים כים קרוא כל האומר רח"ב רח"ב מיד מקר' להנטרף
למנין מנין אנשים נדיבי לב הון ועושר בביתם וזקתם עומדת לעד אורך ימים
ושנות חיים :

עץ אם אין החכמה מאין תמנא ואיהו מקום בינה רוח מבינתם יענס אומרים
מעט ועושים הרבה כך מדתם של נדיקים מדה טובה מרובה • טוב אחרית
דבר מראשיתו שמה גרים אסוקי מסקינן בשמא לשם ולתפארת ולתהלה להעלות
גר תמיד גר מזה ותורה אור למאיר ובא ודרך חיים חיי אריכי על כן קראו שמה
חברת עץ חיים על שם סופה נוף חבוט לראשה עמה מקור חיים באורה
נראה אור • עת לטעת נטיעה כשמה מטע ה' להתפאר כאשר יבקש איש ליטע
אין לו לא מקומו ושעתו מקום הראוי שתול על פלני מים אויר מוזג וזך ארץ
טובה ורחבה ועת הראוי ברוח פנויה ואחרי כן יעשה ויגליח בעלי אסופות
נטיעה זו נטועה בשעת הכושר מה נטיעה זו פרה ורבה וכמסמרות נטועים •
הגיע עת ללקוט פרי מגדים בארץ החיים :

עץ אם יהו חקים ומשפטים נדיקים את החקים ואת התורות ללמד דעת את
העם איש על דגלו באותות וריוח בין הדבקים פסקי פסקי קא תנו סדרי
בראשית תומת בית הסדר'ם במספר במסקל בטקל הקדש עולים בין כלם חסד
א"ל כל היום מספר קדוש ונבחר בואת מדעו כי א"ל חי בקרבכם • ונועמו
עליכם • תורת חסד על לטונה • הכל הולך בתר הכוונה • מפי עליון שוכן
מעונה

הקדמה

מעונה • דייטיקי ומתנה • וממתנה כחליאל • והיה לכם למתנה • אחת אחים
ליונא ולבא • הלא מדעו נאמתה • להטיב בפניכם שאלו דבר קבעת עתים
לעתה • דרשו מעל ספר ה' וקראו אשר לא ילמדו חן בתיב כאן דאם בן לא
היתה תקומה • דק אשר לא יקים • ודכותה • עץ חיים היא למחזיקים בה •
ואתם רמי הקומה נפל בחלקכם מזל קומה • שמחו ונילו ברעדה מולא דרבים
עדיף חלקם נהיים :

עץ רענו הנני בא ליד (חברה קדושה) בעב הענו ענו הכבוד רבותא למעני
בעיי בקלא דלא פטיק לבי לחוקקי ישראל המתנדבים עם ואני תפלה לאהים
ירוס לרחמכם ראטיכם שטיכס זקניכם וטפכם • אתם נבנים היום כלכם עטר
ונכסים וכבוד ועיניכם תראנה מוזרונה תלא תורה הבנים בניכם • מאריות
נברו מנשרים קלו לעשות רגון בוראם ועושים • תכון העבודה ומלאה הארץ דעה
את ה' ותראו האי בי מדרשא דטף ויטיב בנהר דעה קבוע במקומו תוכי ירושלים
ארץ טובה ורחבה • יבא הגואל ויבנה העיר ארץ החיים :

פה קקז וירונה י'ג אדר שני שנת טוב וישר ה' לפ"ק •

ועירא דכית רבן • נפש כי תקריב קרבן •

הנעיר מנחם בכ"ר יצחק גוויירה ס"ט :

הנשה לדורון מנחת זכרון

- בראות המחבר המלאכה יפיפיה • היא וזה פריה • הביא עולת ראה •
- ופתח את פיהו כסיר וזמרה • לנמרה טל תורה • הרים המנכפת והעטרה •
- ודמה המטל והמלינה • על טס החברה מנח • וזה מאתו ינח ינח •
- כי כל הפירות יונאים • בעתם הראוי נמנאים • אין מוקדם ומאוחר באים •
- אמנם עץ החיים לא כן • כי בכל זמן פריו טוב • לעסיר ולמסכן •
- פתוח תמיד לרווחה • קול טסון וקול שמחה • וערבה להס המנחה •

ב

א

מִי זֶה וְכִי זֶה עַת הֲלֹא אֶהְבֵּךְ
 יִצְיָן וּפְרַח יַעֲלֶה אֹרְחוֹ
 לֹא כָל־זְמַן נִבּוֹן אֲשֶׁר יֵצֵאוּ
 חֲקִים פְּקֻדָּתָם נִבּוֹל נִסְכּוֹ

מִינֵי זְרָעִים נִם דְּשָׂאִים רַבּוֹ
 כְּסוּ פָנָי תִּבְרַל וְעֵץ מִיגְדָהוּ
 פִּירוֹת פְּרָחִים אִישׁ עָלָי שְׁדָהוּ
 דָּכַר בְּעַתּוֹ טוֹב וְלֹא נִכְבְּדוּ

ד

ג

בּוֹ יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם מִנֵּי כָל־עֵבֶר
 נִחְמַד לְמִרְאֵה עֵץ וְלֹא יִבּוֹעַ
 חַיִּים וּמִרְפֵּא טָרַף וְנִעַר גְּבֵר

כֹּזֵר הַגְּבוּעָה עֵץ פְּרִי גְמוּעַ
 אֶל־עֵת וְכָל־שְׁעָה לְהַשְׁבִּיר שְׁבֵר
 וְיִתֵּן יִבּוֹלוֹ הוּא כְּמוֹ כּוֹבֵעַ

ה

יָקוּם וְיִזְמַם הָאֵשׁ וְיִשְׂאֵל דָּגַל
 תּוֹרַה תְּמִימָה הִיא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 בָּהּ גַּעֲלוּז תְּמִיד לְחַפֵּשׁ חֶפְשׁ

שִׁירוֹ עָלָי עֲשׂוֹר עָלָי הַנֶּבֶל
 לֹאֵל אֲשֶׁר גָּמַד וְאֵין כְּמוֹדוֹ
 גִּילּוֹ הַבְּרִים גַּא בְּתוֹרַה בָּאוּ

הנהגות לתלמוד תורה

כ"ה סיוס כ"ה אדר ראשון התק"ו פה וילונס

לשמור מאד ולעשות את כל תוקף דברי ההסכמה המחייבת אותנו
חלומי מטה **מסדרין** נכבדים מבני חברה עין חיים
הושמה ביום כ"ה לחדש מא"ו אתשנ"ו למ"א אה ודיא הנותנת והממלית
עלינו חייבא לסדר ולתקן באופן היותר טוב וישר **סדרים** טובים חקים
חקים ומשפטים צדיקים לחקים **תלמוד תורה** שלנו. ולמלאות כוונת
הסדרים הושמו מעת הוסדה חברתנו יע"א. כלנו כאיש אחד נחנו. אחודים
בלב אחד נמנים לדבר מצוה בסייעתא דשמיא. קמנו ונתעודד והקמנו
הסדרים הבאים אשר ראינו בעינינו ישרים וכנים. ואחרי שיהיו לרצון לבני
חברתנו ויתקבלו לפניהם אחד לאחד למצוא השבון לענות בו ישר יקים
אורהו הכל הולך אחר המעמיד זו הבאלו שאציון על פי שני שלישים בהן.

א

כל מה שנרא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו
אין כבוד אלא תורה. כוונתנו פרושה לכבודו יתעלה.
והרתו הקדושה לבנות לו בית נאמן יוקם המשכן מבני חברה עין
חיים בית ועד לחכמים זו בית תלמוד המביא לידי מעשה ונאספו שמה
כל העדרים נערים ובחורים ללמוד בתורת ה' מדרגה ומדרגה ככתבה
צכולהו תנווי. והתלמוד כמו כן בכתיבה תמה יפה וברה עכרית ונוצרות
בלי כקף ובלי מחיר והוצאה כלל ועקר. לא זו בלבד לנערים ובחורים.
אלא נכון יהיה מוצאו אל כל אשר השקה נפשו בתורה אשרי מו שבא
לכאן ותלמודו בידו כגד כתושב יהיה כאורח אמו אורה יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה:

ב

הזמנה כי האי מילתא היא יכיני בית אשר יהיה ראוי והגון
להקדישו לתלמוד תורה ולפחות ימצאו בו ארבעה חדרים
שלישה מהם ישמשו לצורך שלושת המדרגות היינו מקרא משנה ונמרא
והרביעית לצורך כל המלמדים והמסייעים ותלמידיהוין:

יכיני

לתלמוד תורה

ח

ג

דיני ממונות בשלשה אשר יוכררו מכללות בני חברתנו שלשה אנשים אשר בשם ממונים יקראו והוא שיהיו רחוקים זה מזה בקורבה היינו שיכולים להעיד זה עם זה. והם ישניהו בעינא פקוחא כדי שבכל עת יתקיימו כל הסדרים אשר יתקבלו מכני חברתנו ויעלו לרצון לפניהם :

ד

הכנה דאורייתא היא . דורשי הילא יחסרו כל טוב אין טוב אלא תורה שם כלומר בת"ת ימצאו שלשה מלמדים ושלשה מסייעים לעזר ולהועיל. אם יהיה בידנו ויכלתנו לשלם שכר כלם ואם לא ימצאו בידנו כת לשלם שכר כלם כאשר עם לבבנו נעשה את שלנו יסדרו וימעיטו המדרגות כפי מוסת ידי חברתנו אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין דעתו לשמים וכל מלמד או מסייע הראוי והקצוב כל אחד ואחד מהם יהיה באלוטאמו בחברתנו פדי טגה בשנה ולא ישארו אפרובאטי כי אם בשני שלישי ווט"י מהגועדים בהן. ויהיה גם כן מפורש בקונדומא של כל אחד מהם משפטו וחובתו אשר לו יעשה כמו שיתבאר לפנינו :

ה

מקרא נדרש לפניו . היינו המלמד הראשון של מקרא ועמו המסייע הניתן לו . יקבל בחדרו גערים בני שש שנים בקירוב ובלבד שיבואו אל הקדש ברשות כתוב ממועלות הממונים. ולהבאים בחדרם ומדרגתם יחוייבו המלמד ואתו עמו המסייע לחנכם במקרא. ופתרון המלות בלעז וביאור העניינים באר הישב להשכילם ולהבינם. וילמדו להם המושכלות הראשונות מכללי הדקדוק והמעשים מתורה נביאים ובתוכים. וילמדם כמו כן התפללות והברכות ומזמורים בסדר היום תמידין בסדרן ומוספין דאתי מזמן לזמן בחנים ובמועדים. וילמדום לקרות רש"י ושלחן ערוך וזיכרון הכתיבה בלשון הקדש א ב ובלשון איטלקי A B C וצורת פרטי החשבונות ובמונים הראויים ילמדום החמש מגילות ופרקי אבות בעתם הראוי. הלא ימצאו יחלקו למודיהם שחרית אחר גמר התפללה בבית הכנסת ילמדום

הפסוק עם הפתרון עד עת אכילת הבקר. ואחריה יפרשו להם באר היטב הפסוק עם הטעמים והדקדוק עד עת אכילת הצהרים. ואחר אכילת הצהרים יקראו ויכתבו שעת אחרת בקירוב. אחר זה ילמדו להם הנרכות התפלות והמומזונים. אחר כך השלחן ערוך. ובחורף הילמודים הנשארים שלא השלימו ביום ישלימום בערב. כל הארבעה ימים הראשונים מהשבוע יתנכו אותם בלימודים האמורים ויודיעום הכל על צד היותר טוב והיותר מועיל שיש באפשרי. וביום החמישי יחזרו על למודיהם שעשו בשבוע בין בפני מעלת הממונים בין שלא בפניהם. וביום הששי יקראו הפרשה עם התרגום וההפטר. וביום שבת קודש יתנכסו בספרי מוסר ויראת שמים:

1

הן סדר למשנה.

זו המלמד השני והמסייע הגתן לו אשר יהיה בחברתו יקבל בחדרו ובדרגתו קטנים ונערים בני עשר שנים בקירוב ובלבד שיהיו מורשים בכתב חתום כאשר אמרנו למעלה וזה יהיה משפטו ומעשהו עם המסייע ללמד לתלמידיו מקרא ומשנה עם פירוש רש"י ושאר מפרשים וללמודם על פה שני פרקי משנה בכל שבוע ושכוע. וילמדם הרמב"ם חלק ראשון ושאר ספרי דינים ופוסקים כאשר יראה ישר בעיני המלמדים או מעלת הממונים. יורם כללי הדקדוק יותר מבואר מהמדרגה הראשונה. וילמדם המדרש רבה. או מדרש תנחומא בפירוש ישר ונכון. וכן ילמדם להשכיר בכתובה וקריאה. בין בלשון הקדש בין בלשון איטליא ולחשוב חשבונות. והם יחלקו הלימודים כשעות הראויות כאשר יבא. שחרית אחר גמר בית הכנסת ילמדו להם המשנה עם פירוש הרע"ב בקצת דיוקים. ואחר אכילת הבוקר הרמב"ם חלק ראשון. ואחר הצות. המקרא עם המפרשים והדקדוק. אחר כך למוד הכתיבה והקריאה והחשבונות שעה אחת בקירוב. אחר כך עין ישראל ומדרשים. ובעתים מזומנים וראויים ילמדו להם פירוש המהזור. והלכות פסח בפסח. עצרת בעצרת. חגבאג. דבר בעתו. ובחורף וילמדו בערב הילמודים הנשארים שלא יכלו ללמוד ביום. בארבעה ימים הראשונים מהשבוע ויתנכו התלמידים על פי דרכם בלמודים האמורים. וביום החמישי יחזרו הלמודים בין בפני מעלת הממונים בין שלא בפניהם. ופרשה עם תרגום מפורשת וההפטר. כמו כן מפורשת. וביום שבת קודש בספרי מוסר ויראת שמים:

הכל

אינו דומה שמיעה לראיה. יוטל על שכם המסייעים לישב בבית הכנסת ולדאוג כל אחד במדרגתו שיעמדו תלמידיו שכ באימה ויראה. ויעמדו עליהם בשבת קדש כדי שיאמרו התקין שבת והשיר המעלות בשבתות החורף* ובקץ אחר מנחה וערבית יתעכבו בבית הכנסת המסייעים הנ"ל להקרות לתלמידיהם המזמורים עד שעת כ"ג :

אין שתי ידיים באות כאחת. ואין אדם זוכה לשתי

שלחנות. ובגלל הדבר הזה לא יוכלו מעלת תלמידים והמסייעים

גם כן לקבל שום פרעון מהתלמידים הנאים להתלמד בתלמוד תורה. לא מהם ולא מאבותיהם ואפטרופיהם כיוצא בהם. וזה יקבלו עליהם לשמור ולעשות בכל תוקף ואומץ בלי ערמה ומרמה ולהם לבדם ניתן להגנות שכרם הקצוב מחברתנו בבאלופטאציוני כדי שלא יהיה פשוט פנים בדבר בין תלמיד לתלמיד אלא כלם יהיו שווים בעיניהם כקטן. כגדול. אכן הרשית בהונה להם לקבל דורגות פורים מתלמידיהם מאבותיהם ואפטרופיהם. זכדי שלא יסורו ימין ושמאל התלמידים והמסייעים מן כל האמור לאסור אסר על נפשם ולא יעזתו ארחות דרכם. מעלת הממונים ישימו עיניהם עליהם ביראת ה' על פניהם לידע ולהודיע אם אמנה היו דבריהם או אכז יכחשו. ואם כה יהיה כי עברו דרך הישרת וקלקלו השורה וקבלו שכר מהם שלא כדין יעכבו משכרם אותו סך בעצמו אשר קבלו מהתלמידים :

גדול המצוה ועושה. יקבלו על עצמם מעי התלמידים ומסייעיהם

עמהם כאופן היוזר מפסיק ומזעיל לשמור ולעשות ולקיים ככל המדרים הללו המושלים עליהם. וזו מהם או כלם. שלא ישמור החוב המוטל עליו. יעכבו מעלת הממונים משכרם חדש אחד ואם עוד יעמדו על פשעם יעכבו להם שכרם חדש אחר. ואם בפעם השלישית לא ישובו מדרך לא ייב מעלת הממונים יעירו און מעלת הפרנסים ומעלות העקיד

הנהגות

מהצרתנו על דבר אשר יסירו איתם פמשפחתם ויבחרו אתו או אתרים
תחתיים :

יד

כל הקרב הקרב אל משכן ה'. דהיינו ליכנס לבית המודיש
יחייבו מעלת המלמדים לקבלו בספר פנים יפות ולתת דעות אל
כל החפץ לעשות קביעות עתים. ובלבד שאותו היחיד או יהודים אשר שם
יבואו ישתתפו ויעשו חכרון אל אותה מדרגה עצמה ונאורו למוד עצמו
וכשעת הראויות להתלמד בהם התלמידים כדי שלא יסירו דעתם מן
הלמודים השיוכים והנהגים מדי יום ביומו :

טו

מעולם לא נצחני אלא בעל מלאכה אחת. וכדי לעשות
הלמודים על צד היותר טוב והגון בשעות המזומנות ללמודים
לא יוכלו מעלות המלמדים ומסויידיהם להסיר אונם משמוע תורה ולתת לב
לדברים ועסקים אחרים. אם באילי יבואו אצלם אנשים לשאת ולתת עמהם.
כדי שלא יתבטלו מלמודיהם רנע כמימריה וכמו כן התלמידים לא יתבטלו
גבית המדרש בעתים הראויות ולא יוכלו להתעסק בשום טפול או צורך
אחר אפילו לצורך מלמודיהם הגם שיהיו מצויים מפי הוריות :

יז

שכחה מצויה שכיחא וקיימא. לכן המלמדים יעשו שובר או
קבלה דהיינו ריסיפוסה בכתב מכל הספרים שימסרו וינתנו להם
ומעלת המספר מחברתנו יכתב בספר זכרון לפניו מדי שנה בשנה מכל
הספרים שיתנו להם :

יח

אם אין קמח אין תורה. על משורת מעלת הממונים הדיה להכין
ולקנות כל המצטרך לתלמוד תורה דהיינו גרות פוחם לחם בבקר
בבקר להאכיל לבני עניים הבאים לבית מדרשם באופן היותר געים. וזה

דוקא לבני העניים המשכימים ובאים לבית הכנסת בעת תפלת הצבור. ולא באופן אחר וכן יזטל עליהם לקנות ספרים המצטרפים. ולהתקן על ידי אומן הספרים הבלויים. ולשלם שבר השמש מדי חדש בחדשו. ולבר ההוצאות הנ"ל יותן להם קצבה. וסוף המספיק בקירוב. והמעות ינתנו להם מחברתנו מדי שנה בשנה. ואם יעדיפו עליהם הרשות נתונה להם בחברת מעלת הפרנסים והזועד ודשותם אשר יותר מננו ליתנו ולחלקו לאחת תלמוד עני שתוכו נברו ונפשו חשקה בתורה ויודעים מכותלי שכלו שיש לו יגיעת בתורה ושהוא ראוי לכך. וזה כדי להקפו בתורת ה' ולהלהיב את לבו בה. ומכאן מודעא רבא שאם פאולי לא יוכרו מעלת הממונים בשנים הראשונים לקנות כל הספרים אשר יצרכו לתלמוד תורה. כל בעל הבית אשר ימצא אתו ספרי קדש יתן לו משלו אל הבנים. בניו הבאים לשמוע בלמודים ולתחזירם אליו אחרי אשר התלמוד תורה יקנם משלו ובין כך יכתבו בספר מעלת סופר חברתנו למשמרת לאות:

יח

משום והייתם נקיים מה ומישראל. מעלת הממונים יהיו עתידים ליתן דין וחשבון צדק מכל ההוצאות אשר יעשו מדי שנה בשנה לצורך התלמוד תורה וזה להנהגה טובה וסדר חברתנו:

יט

גדולה שמושה של תורה. יוקח נא שמש ומשרת לת"ת. איש הגון וראוי והוא יהיה מושכר ובאלוטאמו מחברתנו וכן יתקיים על משמרתו ועבודתו בבאלוטאציון שנה בשנה. ומשכורתו תהיה שלימה מדי מעלת הממונים חדש בחדשו. וזה יהיה משפטו וחוקותיו להתמיד בנקיות הדרי התלמוד תורה ולנקותם מכל סיג וחלאה משום והיה מחניף קרוי. ולשאוב המים המצטרפים. ולבא לסחות שני פעמים בכל יום ויום לתלמוד תורה פעם אחת בבוקר ופעם אחת בצהרים לראות כל מה שיצטרך למעלת המלומדים. וכדי שלא יחסר המוג הוינו שאם יחסר איזה תלמוד שלא בא לבית המדרש יפקשנו אנה ימצא ועל הכול ישנות עיניו שלא יסובבו בשוק וברחובות התלמידים נעים ונדים אנה ואנה. ואם ימצאם

הנהגות

פתחין ונלכסם חכף לתלמוד תורה. ואם לא ימלא על כל אשר נצטוו יהיה
 כח ביד מעלת הממונים לפוטרו זיקמו אחר התתיו ברשות בני חברתנו :

כ

היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על נביו

לבקריו. שני פעמים בכל שבוע לפחות יעלו זיבואו מעו שלשה
 הממונים כלם כאחד או אחד לאחד אל בית המדרש כדי לראות בעיון פרטי
 הנהגת התלמוד תורה ולראות אם כל אחד ממעלת הטלמידים עומד בשלש
 עשייה מלאכת ה' על צד היותר טוב. וכן המסייעים עושים את שלהם כל
 אחד וזכרה בחלקו וכפי כן לשים עינא פקוחא על התלמידים כדי שיסעו
 ויחנז משם ביראת ה' על פניהם. ולכל אות נפשם של מעלת הממונים
 ולמדו התלמידים לפניהם להשכיל להיטיב בלבותם אם נתקיימה כיונתם
 ודעתם. ככל שכוע ושבויע ויציאיו בגורל שני אנשים מחברתנו והם יבאו
 לתלמוד תורה פעם אחת בשבוע לראות אם כל הולך על נביו ואם יעלה
 בדעתם זכרון לשוכרה לתועלת הכלל או הרפטיגלו און מעלת הפרנסים
 מחברתנו או מעלות הממונים :

כא

נרש לץ ויצא מרון. אם יהיה איורה תלמיד בר מינן המקדיה
 תבשילו ברבים ומתנהג על דרך לא טוב. יודשו מעלות הממונים
 להוכיחו כמה פעמים. ואם לא ישוב טדרכו הרעה ויכלו לדונו בגירושין
 ולהוציאו מבית המדרש כדי שלא ילמדו מדרכיו הרעים שאר התלמידים.
 ולא יהיה חושא אחד. מאנד טובה הרבה :

כב

סוף השכר לבא. שטרי נובנייא דהיינו מאנדאטי של המושכרים
 לתלמוד תורה ירדו חתומים מדי חדש בחדשו. טמעלת הפרנסים
 ומעלת הממונים שניהם כאחד טובים וזה כדי לחייבם ולהכריחם לקיים
 בקדוק נמרץ כל אשר יצטוו פביעו הממונים מעת לעת ומפקידה לפקידה :

לתלמוד תורה

יג

חברתנו סדרה לח יחייב המלמד ההלכה בכל יום אחר הלמוד קידם שילבנו
 למעור מעודת הוצהרים ודלמידונו וכן המלמדים האחרים משתים
 המדרגות מקרא ומשנה ועמם בגל המסויעים יתיעדו כלם יחד בחדר
 המלמד הנמצא ושם במנחת עזרה ילמדו פרק אחד משיחא סדרי למנוחת
 גפש כל בני חברתנו שנפטריו והלכו לעולמם וכן למנוחת נפש אותם שיהיו
 מוזמן לזמן וזה יהיה חוק ולא יעבור משפט יום כיומו לעולם ועד. ואם
 יארע העדר מאחד מבני חברתנו או יותר חס ושלים מלכד הלמוד הפללי
 הנעשה לפללות גפשות הנפטרים כנוכר לעיר. לו או להם יעשה לימוד
 פרטי מפרק אחד והשככה לכל אחד ואחד מהנפטרים כנוכר לעיל. ואחריהם
 בפיהם ירצו הקדישים. וכך יעשו בכל שנת הפטירה. וכל הלימודים יעלו
 יגיעו וירצו ככוונה הראויה ולא כיצות אנשים מלומדה. וכל זה לתועלת
 הנפשות נפטרי בני חברתנו ב"מ :

לא

הכל הולך אחר החתום. כל הסדרים הנקובים פה רשומים
 וחתימים כאשר יהיו מאושרים ומקובלים מבני חברתנו וכתבו
 בספר מיד מעלת הסופר שלנו בפנקס חברתנו. כדי שאחד כן ישתנו
 ללשון הקדש ויעלו על מזבח הדפוס. אחרי שהיו מוגהים בדרישה וחקירה
 הדק היטב. ממעלות המסדרים. והכל להוצאת בני חברתנו ויהר מהמה
 ויעתקו בשלשה לוחות דהיינו קוארר'י כדי שתמיד יהיו נצבים ועומדים
 על הכותל אחר בכל חדר וחדר למשמרת לאות למעלות המלמדים לדעת
 משפטם ומעשיהם :

ואלה שמות בני חברת עין היים השם ישמרם

אשר נקהלו ועמוד למנין הבאלומאציון כל איהסדרים
הכתובים בענין התלמוד תורה הבאם רשומים בכתב
יושר דברי אמת בספר התורה הזה :

כמ' משה יצחק טרייטולאן פרנס

כפ' יצחק בר יעקב הכהן פרנס ומסדר

כמ' שלמה מנחם בר משה דוד וירלינגו פרנס ומסדר

כמ' יקותיאל הכהן מסדר

כמ' משה בר מנחם קונסיליו מסדר

כמ' קולונימוס בר יצחק גריגו מסדר

כפ' משלם בר יוסף צבי ב'ש

כמ' יצחק דוד גריגו

כמ' נפתלי בר מתתיהו ב'ש

כמ' יצחק אשכנזי

כמ' ישראל גריגו בשליחות חברת בקור חולים :

כמ' פרדכי בשאן

כפ' פינחס היילפרון

כמ' משה טרייטולאן

כמ' דניאל צמח

כמ' בן ציון לוי מורטירה

כפ' משה היים ב'ש

כמ'ר יעקב חי פירו

כמ'ר נפתלי ראוינר

כמ'ר שלמה מנחם ליינג

כמ'ר ישראל גווייז

כמה'ר שמואל לוי מורטירה סופר

ה' עליהם יהיו ועמם הבריהם אשר אינם פה עומדים
היום בקבוץ הזה אל כלם יחד ברכות שמים מעל אורך
ימים ושנות חיים ושלום אביר :

דברים אין בהם משום מהוסרי המנה
להתפלל אל ה' את התורה והתורה
עורנו עומד נגד הברזות עדיו אמונה

נאמר כי טוב בהודאה זו כאשר עם לבבי הביאני אל בית היין זו בירת
המדרש ודגלו עלי אהבה זו דגל התורה רחמא דנפשאי
הני ספרי דבו רב מסופרי מסופרי מסדרין בעטל חוב פרוש מה חופתו וועטנת
ונמרינן מיניה ערכין ערוכה בכל וכמורה זו תורה נמרינן מינה מינה מאי
דחול חול עד כאן יתו לא ומכאן ולהלאה חושפנא וחשב עם קונכו תורה קטין
אחד • תני אבות מלאכות מלאכת ה' רמיא עלייהו • ותני תולדות • תולדות של
בדיקה מלות ומעשים טובים • קרן ותולדותיו הניחו מעותיהם על קרן הנבז
ישראל על במותיד חלל ולכי חלל בקרבי בביונס ובקומתם שלומי אמוני ישראל
חביבה חנוה בשעתה לקבל עליהם מי ספדע פעם אחת בשבוע כדקין הכדיקה
זריכה שתהיה לחור הנר • נר חנוה ותורה חור • ארכו הימים ודבר כל
חזון חזופא מילתא אלכשייהו יקירא ודבר ה' יקר בעיניהם כל נופך נשאו קול
יחדיו ידננו הללו אומרים לחלק לה כבוד כי עין בעין יראו • זאת אומרת חזו
דאפאי חזו דאפאי אמר טומר אמר בקר ויודע ה' את אשר לו זאת הקדש לביתו
נאור קדש זו מטכז של' ארבע אמות של הלכה מונח מים אשר לא יכזבו מימיו
מי השלוח שלוחה דרשמנא מימינו אש דת לנו זאת חנוכה הבית פתחו פתחו לרוחה
כל הרוכה ליכנס הרשות נמוכה לו ובא א הבית ושם ינחו יניעו כח כלהו גופי
דרופתקי כינהו טב ליה דזכי והוי דרופתקי דאוריית' הפנק יעניקו לו מכל האוכל
אשר יאכל מלאכת מחשבת אשר ה' תורה אשר כולל זה כלל גדול בתורה :

מי יוכל לעמוד בהראותו את יקר תעארת גדולתו ולא ישלח ידו בעין החיים
וירא את האור כי טוב אנכי הרוחה כי טוב בעיני ה' לברך בשמו וליתן
הודאה לטעבר את קסתא נתתי בענין טואל בענין ומטיב כהלכה • הלכה זו
נתעלמה בהעלם אחד אמרתי לבכי לכה נא חנסכה בשמחה חכמה וירוח לי
רוחא לבכותי קלא טביחא דברים שכלב הנם דברים להנהו אנשי דמעלו אלו
חסידיים ואנשי מעשה בני חברה הקדושה לכולם בטם האומר ועושה בה אקרא
להם

להם שלום אורך ימים ושנות חיים אשא עיני אל ההרים למלפני חלופים וראשים
 דאסי העדה • יהיו אחרי לפני ינון ברכתני על המונמר ויהי נועם ה'
 אלהינו עליהם יוסף עליהם • חלף פעמם ויטרה ברכה בחטטה ידיהם
 ויגלו ייהם כיונא בהם :

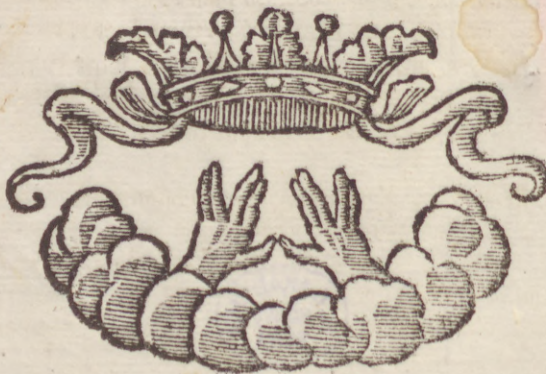
מאפי הנעיר דמן חכריא זעירא

מנחם בכמ'ר יצחק נוויררה זלה ס'ט •

יום אח'ר לחטט אדר שני סנת

התקי'ז ליכרה פה קקי וירונה יע'א :

על ידי העוסק במלאכה זו באמונה וינטורה בכ'ר יקותיא
 דיקישי זכרונו לברכה המכונה בוראשין בעיר ויניציאה
 יכוננה עליון אמן בן יהי רצון :

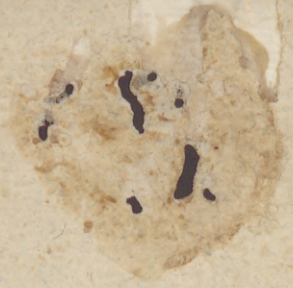
Handwritten text in a cursive script, likely Ottoman Turkish, at the top of the page. The text is partially obscured by a large, irregular brown stain.

Handwritten text in a cursive script, centered below the main block of text.

Multiple lines of handwritten text in a cursive script, continuing the text from the top of the page. The text is partially obscured by several brown stains.

M.T. AKADENYA
KÖNYV-
TARA

3

B

184.

